

derom udstedt Bekendtgørelse skal fastsætte Maksimumstiden for de forskellige Fag, dels at Læretiden for intet Fag maa overstige 4 Aar. Indtil en saadan Bekendtgørelse er udstedt, gælder saaledes kun Reglen om, at Maksimumslæretiden er 4 Aar.

ad § 5.

Det har efter Affattelsen af den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 6. Maj 1921 kunnet være Tvivl underkastet, hvorvidt Læremesteren i Forbindelse med de egentlige Skoleudgifter ogsaa skulde betale for de til Undervisningen fornødne Rekviziter og Undervisningsmaterialier. Da man finder det naturligt, at der paalægges Mesteren Pligt hertil, har man indføjet en Bestemmelse herom i Paragraffens 2. Stk.

Man har derhos i Overensstemmelse med de af Ministeriet derom gentagne Gange truffne Afgørelser indføjet en Bestemmelse om, at der ikke i Kontrakten maa indeholdes Bestemmelser, der direkte eller indirekte fastsætter Omfanget af den Erstatning, der i Tilfælde af eventuelt Kontraktbrud vil være at erlægge, idet Fastsettelsen af denne Erstatning ene tilkommer Voldgiftsdomstolen, for saa vidt ikke Parterne bliver enige om en anden Fremgangsmaade.

ad § 6.

Erfaringerne fra de senere Aar har vist, at der — trods de Bestræbelser, der gøres fra den offentlige Arbejdsanvisnings Side — til visse Fag er en urimelig stor Tilgang af Lærlinge, hvilket har til Følge, at Fagets Udøvere udsættes for Arbejdsløshed, og at Fremtidsudsigterne for Lærningene kun bliver daarlige. Der er til Belysning af dette Forhold ved Samarbejde mellem Statistisk Departement og Arbejdsanvisningen iværksat en statistisk Undersøgelse af Tilgangen til de enkelte Fag. Efter den foreliggende endnu noget ufuldstændige Statistik synes Tilgangen navnlig meget stor til Bager- og Konditorfaget og til Barber- og Frisørfaget.

For at bøde herpaa er det i Lighed med, hvad der er Tilfældet i flere andre Lande, foreslaaet, at der aabnes Adgang for det offentlige til at begrænse Tilgangen af Lærlinge til saadanne Fag. Man har ikke fundet det hensigtsmæssigt at angive de nærmere Regler i selve Loven, men foreslaaet, at saadanne skal gives af Socialministeren efter Forhandling med de paa-gældende Organisationer.

Paragraffens 2det Stk. tilsigter at forhindre, at der i den enkelte Virksomhed uddannes for mange Lærlinge.

ad § 7

henvises til det i almindelige Betragtninger anførte.

ad § 8.

Af det ovenfor omhandlede Udvalg angaaende Lovens Anvendelse paa Handelen er det foreslaaet, at Prøvetiden for Handelsvirksomheder skal udstrækkes til 6 Maaneder, hvilket Forslag er motiveret med, at det i saadanne Virksomheder kan være vanskeligt for vedkommende Principal i Løbet af den hidtil gældende 3 Maaneders Prøvetid at danne sig tilstrækkeligt Skøn over vedkommende unge Menneskers Egnethed. I Overensstemmelse med dette Forslag er Prøvetiden for Handels- og Kontorarbejdere fastsat til 6 Maaneder.

ad §§ 9—11

er i Overensstemmelse med de tilsvarende Regler i Loven af 6. Maj 1921.

ad § 12.

Undervisningen i tekniske Skoler og Handelsskoler foregaar almindeligvis om Aftenen efter endt Arbejdstid.

For visse Fag har der imidlertid været Ønsker fremme om helt eller delvis at erstatte denne Aftenskoleuddannelse med en kortvarigere Uddannelse paa Dagskole. Ved Affattelsen af § 12, 2det Stk., har man i Konsekvens af Grundtanken i Loven, at Læremesteren i hele Læretiden skal betalt Lærningen den fastsatte Løn, f. Eks. ogsaa selv om Lærningen bliver syg, villet fastslaa, at i den Tid, hvor saadan Dagskoleundervisning finder Sted, skal Lærningen ogsaa have sædvanlig Løn. Dette gælder derimod ikke i Tilfælde, hvor Læretiden i Medfør af Lovens § 4 afbrydes af Hensyn til en videregaaende teoretisk Uddannelse, som ikke omfattes af Mesterens Uddannelsespligt.

ad §§ 13—19.

Bestemmelserne afviger ikke fra Loven af 6. Maj 1921, bortset fra, at man i § 13 har foreslaaet, at det Tidsrum, i hvilket en syg Lærning vedvarende skal have Løn, forhøjes fra 3 Maaneder til 6 Maaneder, medens det samtidig — i Overensstemmelse med tidligere Afgørelser af Ministeriet — er fastsat, at Læremesteren kan kræve Sygdom, der angives som Grund for Udeblivelse, godtgjort ved Lægeattest.

ad §§ 20—25.

Med den Udvidelse, som Læringslovens Omraade har faaet med Lov af 6. Maj 1921, maa man finde det ønskeligt, at der skabes Organer, der er i Stand til at